

TEATRE

'Groenlàndia', l'última obra de la Sala Tallers

El muntatge de Jordi Faura és una crítica al consumisme i al maltractament del planeta

El Teatre Nacional fa una expedició a *Groenlàndia*. L'obra de Jordi Faura –l'última que es podrà veure a la Sala Tallers abans que la tanquin– denuncia els efectes del consum desafortat i el canvi climàtic.

LAURA SERRA

BARCELONA. Jordi Faura té la mania de llegir diaris. Les seves obres solen estar arrelades a problemàtiques actuals i a debats ideològics candents (els japonesos que s'aïllen a la seva habitació a *Hikikomori*, la selecció genètica a *La fàbrica de la felicitat*). Però lluny de quedar-se en l'anècdota, Faura fa créixer aquests temes amb qüestions filosòfiques existencials. Amb *Groenlàndia* ha anat més lluny que mai. "És un espectacle de gran format, agosarat, diferent, que ens porta a territoris desconeguts. Estic feliç de veure l'ambició d'aquest T6", deia Sergi Belbel, director del Teatre Nacional, on es podrà veure l'espectacle del 13 de febrer al 3 de març.

L'expedició que Jordi Faura fa viatjar a *Groenlàndia* és una família occidental multimilionària. Són Roma i Cèsar i els seus fills bessons, Ròmul i Rem. La mare té una malaltia que la matarà en nou mesos i busca a l'illa l'ajut d'un xaman que té el remei que la podria salvar. La resta de família, però, té altres interessos amagats per acompanyar-la en el viatge. A l'illa coneixeran tres indígenes inuits i es trobaran amb un antropòleg, un personatge inspirat en l'investigador Francesc Bailón, que ha assessorat la companyia per evitar els falsos tòpics sobre els esquimals.

L'escenari de la Sala Tallers es transforma, gràcies a un blanc simbòlic i minimalista, en *Groenlàndia*. Abel Coll també hi ha afegit projeccions de fons. DAVID RUANO

El xoc cultural és una constant al llarg de l'obra, i posa en evidència la diferent relació d'uns i altres amb la natura. "Els uns ho fan sense pensar en les conseqüències de les seves accions ni en els residus que deixen; els altres tenen una relació de simbiosi i respecte amb el medi ambient", explica Faura. I posa d'exemple la manera de matar els animals per al consum humà, que els inuits executen gairebé com una ofrena.

Petroli i crisi ecològica

El teló de fons de l'espectacle és la crítica al consum energètic dels occidentals i a com malmeten el territori. Faura va començar a investigar per escriure *Groenlàndia* quan va

Ecosistema
El boom demogràfic ha multiplicat per set la població mundial

descobrir que hi ha illes de plàstic flotant pels oceans. El dramaturg i director explica que d'ençà que es va perforar el primer pou de petroli, el 1856, el planeta ha viscut dues explosions: un boom demogràfic que ha multiplicat per set la població mundial i, lligat amb aquest, un boom de la utilització del plàstic (un derivat del petroli). La necessitat d'obtenir més or negre per a la humanitat creixent ha fet que diversos països limítrofs es disputin ja les reserves que hi ha a Groenlàndia, un lloc que, per culpa de l'escalfament global i el desgel, ja és accessible per a rutes comercials. Això, esclar, sense tenir en compte les conseqüències per a la població. L'obra se

situa en una època en què els fons de petroli quasi s'han esgotat.

David Vert interpreta l'*alter ego* de Francesc Bailón, l'explorador que es troba entre dues aigües culturals. Àngels Poch, Oriol Genís, Pep Ambrós i Òscar Castellví són la família que simbolitza el món occidental. "Porten noms de l'Imperi Romà perquè representen el final d'un imperi, d'una manera de viure, l'esfondrament d'una manera de fer les coses", explica Faura. Anna Moliner, Pepo Blasco i Joan Anguera són els indígenes inuits.

L'últim T6 sense mutilar

Groenlàndia serà l'últim espectacle de la Sala Tallers, que en els últims anys ha acollit el projecte T6 d'impuls de la dramàtica i que tancarà durant dos anys per retallar costos. També serà l'últim T6 que haurà comptat amb un pressupost quasi intacte. Els dos següents –obra d'Helena Tornero i del tàndem Nao Albet i Marcel Borràs– en tindran només la meitat i es traslladaran a la Sala Petita.

"Estic orgullós del projecte, i el país també ho pot estar. Hem ofert als autors catalans, la majoria joves, l'oportunitat de fer un salt qualitatiu. Això no serà en va –confiava ahir Belbel–. Tindrà continuïtat. Potser no aquí, però sí que crec que ha estimulat i servit als autors per fer obres d'una dimensió més gran del que podien fer a les sales alternatives". Jordi Faura ho corroborava: "Sense el TNC hauria estat impossible fer aquest espectacle. Llàstima que s'acabi, perquè els que vénen al darrere no tindran aquesta oportunitat", lamentava. —

El Lliure mira a Europa amb set lectures dramatitzades

El Teatre Lliure recorrerà Europa des de la Revolució Francesa fins a la Segona Guerra Mundial amb el cicle *Memòria Europa*. El formen set lectures dramatitzades amb el bo i millor de l'escena catalana.

ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA. Els esdeveniments que han sotragat la història europea des de la Revolució Francesa fins a la Segona Guerra Mundial pujaran a l'escenari dins *Memòria europea*, el nou cicle de lectures dramatitzades del Teatre Lliure. A partir del 13 de febrer i fins al 4 de juny, diverses peces de Georg Büchner, August Strindberg, Peter Weiss i la correspondència entre el músic Eduard Toldrà i Manuel Clausells, l'ànima de l'Associació Música Da Camera, pujaran a l'escenari del Teatre Lliure per "compartir reflexió en forma de teatre i veure com els projectes, com a metàfora de la vida, es connecten amb la realitat", va dir ahir

Lluís Pasqual, el director del Lliure. Les lectures comptaran amb un repartiment de luxe. Hi participaran, entre d'altres, Jordi Boixaderas, Boris Ruiz, Pere Arquillué, Jordi Bosch, Andreu Benito, Pol López, Laura Conejero, Rosa Renom, Rosa Vila, Rosa Novell, Muntsa Alcañiz i Carles Martínez. La nòmina de directors inclou primeres espases de dues generacions de directors: Lluís Pasqual, Juan Carlos Martel, David Selvas, Pau Carrió, Carme Portaceli, Pau Miró i Rosa Novell. Pasqual assegura que el teatre ofereix respostes al procés de canvi que es viu actualment. *Pàtria*, de Jordi Casanovas, va explicar, va respondre a la realitat més immediata, i amb aquest cicle vol analitzar com "els altres ho van fer per canviar".

"Les contradiccions i les conseqüències" que els esdeveniments històrics van tenir a la vida de les persones, va explicar Pasqual, són al moll de l'os de la selecció de textos. El 13 de febrer Juan Carlos Martel

Lluís Pasqual, David Selvas, Pau Carrió, Juan Carlos Martel, Rosa Novell, Pau Miró i Queco Novell. TEATRELLIURE

Documental
El cicle analitza la història entre la intimitat i l'èpica

i Lluís Pasqual dirigiran *La tempesta* i *La casa cremada*, d'August Strindberg, i el dia 16 Carrió i Miró es faran càrrec de *La sonata dels espectres*, que apareixerà en una versió musical inspirada en la decadència d'Elvis Presley, i d'*El pelicà*. Strindberg, fundador del *teatre íntim*, "va posar el microscopi en el comportament dels personatges; els textos van canviar perquè van canviar les interpretacions", va subratllar Pasqual. Miró també firmarà la dramàtica del fals documental

en què David Selvas s'endinsarà, el 19 i el 20 de febrer, en tres obres de Büchner: *Woyzeck*, *La mort de Danton* i *El correu de Hessen*.

L'última col·laboració de Pau Miró en aquest cicle es podrà veure els dies 23 i 24 de febrer de la mà de Carme Portaceli, que muntarà la seva adaptació de *La indagació (un oratori en onze cants)*, el text que el dramaturg alemany Peter Weiss va escriure després d'assistir als Judicis de Frankfurt, on es van jutjar un grup de les SS i funcionaris del camp de concentració d'Auschwitz. "És un text que et dona un cop de puny a l'estómac cada vegada que el llegeixes", va explicar Miró.

La Barcelona republicana estarà present dins *Memòria europea* el 28 de maig i els dies 3 i 4 de juny amb *Fragments de converses (Epistolari Eduard Toldrà i Manuel Clausells)*, el recital amb música de piano i violí que Queco i Rosa Novell han concebut a partir de la correspondència de Toldrà i Clausells, el seu avi, entre el 1926 i el 1935. Els va unir una gran amistat, i les seves missives reflecteixen el desconcert que va precedir "el terratrèmol" de la Guerra Civil, va dir Novell. Clausells va ser assassinat el 1936. —